

KAPITOLA 1

Imperiální hvězdný destruktor *Chimaera* klouzal temnotou vesmíru. Jeho jediným společníkem byl obrovský tichý plynný svět Pesitiin dole v hlubinách.

Admirál Pellaeon stál u čelního průzoru a zíral ven na mrtvou planetu, když na můstek dorazil kapitán Ardifff. „Hlášení od majora Harche, admirále,“ oznámil bryskně. „Veškeré škody po pirátském útoku byly opraveny. Vaše loď je opět v plné bojové pohotovosti.“

„Děkuji vám, kapitáne,“ odpověděl Pellaeon. Pečlivě skryl úsměv. Během třiceti hodin, které uplynuly od onoho nezdařeného útoku na *Chimaeru*, přestal Ardifff věřit, že to byl nájezd novorepublikového generála Garma Bel Iblise, a uchýlil se k podezření, že přepad zosnovaly odpadlé elementy Impéria. Pak začal podezírat obdobně zrádné Rebely a nyní byl očividně přesvědčen, že za útok mohl nějaký pirátský gang.

V zájmu spravedlnosti je však třeba přiznat, že Ardifff uplynulých třicet hodin strávil poctivým zvažováním a rozvíjením svých teorií. Předběžná zpráva od techniků, která se týkala trosk z toho zničeného bitevního křižníku Kaloth, zcela jistě také ovlivnila jeho úvahy. „Něco nového od hlídek?“ chtěl vědět Pellaeon.

„Pořád samá voda, pane,“ odvětil Ardifff. „Stále žádná známka aktivity kdekoli v soustavě. A ohlásil se také ten maskovaný útočný raketoplán, který jste vyslal ve směru únikového vektoru útočníků. Pořád žádná stopa.“

Pellaeon kývl. Dalo se to čekat – každý, kdo si mohl dovolit bitevní křižník, většinou měl v rukávu pár triků, jak ho schovat. „Za pokus to stálo,“ řekl Ardifffovi. „Ať to zkusí ještě v jedné soustavě. Tak daleko ještě můžeme vysílat bez retranslací. Pokud nic nenajdou ani tam, odveďte je zpátky.“

„Ano, pane,“ zamumlal Ardifff.

Pellaeon se nemusel na Ardifffa podívat, aby vycítil jeho váhavost. „Nějaký dotaz, kapitáne?“

„To ta naše komunikační izolovanost, kapitáne,“ svěřil se Ardifff. „Nelíbí se mi být takhle dočista mimo kontakt. Je to, jako bychom byli slepí a hluchí. Přiznám se, že mi z toho běhá mráz po zádech.“

„Ani mně se to příliš nelíbí,“ připustil Pellaeon. „Ale jediný způsob, jak můžeme komunikovat se zbytkem vesmíru, je buď vysílat přes imperiální přenosovou stanici, nebo to zkusit přes HoloNet. V okamžiku, kdy to uděláme, bude každý od Coruscantu po Bastion vědět, že jsme tady. Pokud se to stane, budeme mít na krku víc než jen nějaký nahodilý pirátský gang.“

A to by znamenalo konec nadějí na tiché setkání s Bel Iblisem, pomyslel si. Za předpokladu, že by generál skutečně byl ochoten vyjednávat.

„Já to všechno chápu, admirále,“ řekl Ardifff. „Napadlo vás ovšem, že ten včerejší přepad nemusel být pouhým náhodným útokem proti osamocené imperiální lodi?“

Pellaeon svažtil obočí. „Naznačujete, že to mohla být část velkého plánovaného útoku proti Impériu?“

„Proč ne?“ opáčil Ardifff. „V tomto okamžiku jsem ochotný přiznat, že to nejspíš nebyla Nová republika, kdo ten gang najal. Ale proč by ten přepad nemohli piráti zosnovat sami? Impérium šlo na pirátské tlupy vždycky zostra. Možná se jich několik dalo dohromady a domnívají se, že nastal čas odplaty.“

Pellaeon si zamyšleně hladil knír. Na první pohled tahle teorie vypadala směšně – i na smrtelné posteli bylo Impérium mnohem mocnější, než aby ho dokázala porazit sebesilnější pirátská sebranka. To však neznamenalo, že by piráti nemohli být tak hloupí, aby to nezkusili. „To pořád nevysvětluje, jak věděli, že jsme tady,“ poznamenal.

„Stále nevíme, co se stalo plukovníkovi Vermelovi,“ připomněl mu Ardifff. „Možná ho unesla právě tahle pirátská koalice. Mohl jim říct o Pesitiinu.“

„Ne ze své vůle,“ pronesl Pellaeon ponuře. „Pokud mu udělali něco, co jej přimělo promluvit, servu z nich kůži a ozdobím s ní měsíc Bastionu.“

„Ano, pane,“ řekl Ardifff. „To nás však přivádí zpátky k otázce, jak dlouho zde zůstaneme.“

Pellaeon vyhlédl z průzoru ven na hvězdy. Ano, to byla vskutku dobrá otázka. Jak dlouho mají čekat tady uprostřed nicoty v naději, že se jim podaří zastavit pozvolný rozklad Impéria? Podaří se jim ukončit tuhle válku s Novou republikou alespoň s nedotčenou částí teritoria a cti?

Podaří se jim konečně dosáhnout míru?

„Dva týdny,“ pravil. „Dáme Bel Iblisovi další dva týdny, aby odpověděl na naši nabídku.“

„I přesto, že se k němu ta zpráva nemusela dostat?“

„Dostala se k němu,“ řekl Pellaeon pevně. „Vermel je velmi vynalézavý a schopný důstojník. Ať už se mu stalo cokoli, nemám pochyb, že nejprve dokončil své poslání.“

„Ano, pane,“ řekl Ardifff. Jeho tón jasně naznačoval, že Pellaeonovu důvěru nesdílí. „A pokud se Bel Iblis do té doby neukáže?“

Pellaeon semkl rty. „Pak se uvidí.“

Ardifff zaváhal a pak přistoupil ke svému nadřízenému o krok blíž. „Vy skutečně věříte, že tohle je naše největší naděje, že, pane?“ hlesl tiše.

Pellaeon zavrtěl hlavou. „Ne, kapitáne,“ odpověděl. „Věřím, že je to naše *jediná* naděje.“

Klín blížících se hlídkových lodí Sienar IPV/4 se v dokonalé souhře rozlomil na obě strany a imperiální hvězdný destruktor *Relentless* hladce proklouzl mezi nimi k určené pozici na orbitě. „Velmi působivé,“ zabručel moff Disra ke štíhlému muži stojícímu vedle. Zíral napříč můstkem na čelní průzor, v němž byl zarámován modrozelený svět, a slyšel, jak mu srdce bije ve spáncích. „Věřím, že jste mě netáhl takovou dálku jenom proto, abych mohl sledovat kroctarianské obranné manévry.“

„Trpělivost, Vaše Excellence,“ prohodil major Grodin Tierce po jeho boku. „Říkal jsem vám přece, že pro vás máme překvapení.“

Disra cítil, jak se mu ohrnuje ret. Ano, něco takového Tierce říkal. A bylo to *všchno*, co mu Tierce řekl. A pokud jde o Flima –

Disra přenesl svůj zrak na admirálské křeslo a cítil, jak se mu ret krotí ještě víc. Ten jejich ochočený podvodníček tam seděl jako vládce vesmíru – v té své namodro natřené kůži, bílé velkoadmirálské uniformě a s červeně svítícími očními čočkami. Byl to laserově přesný obrázek velkoadmirála Thrawna, maškaráda, která spolehlivě oklamala každého Imperiála na palubě *Relentlessu* od kapitána Dorji dolů.

Problém byl v tom, že na té modrozelené planetě nebyli žádní Imperiálové. Naopak. Kroctar, kupecké centrum a hlavní planeta sektoru Shataum, se nacházel hluboko v novorepublikovém teritoriu a disponoval každým ždíbíčkem palebné síly, která se od takového světa dala čekat. Neexistovala žádná záruka, že na někoho z nich Flimovy oči, uniforma a herecký talent zapůsobí.

A pokud se to nepodaří, celý tenhle pěkný malý triumvirát, který Disra vytvořil, se jim zřítí na hlavu. Flim možná vypadá jako Thrawn, ale má taktické myšlení parazita z jámy na odpadky. Tierce, bývalý stormtrooper a gardista císaře Palpatina, je vojenským mozkiem jejich skupiny, a pokud kapitán Dorja uvidí, jak údajný prostý major přispěchá k údajnému geniálnímu velkoadmirálovi, aby mu radil, celá tahle iluze praskne jako mýdlová bublina. Ať už Tierce plánoval jakýkoli podfuk, měl by radši fungovat.

„Vysílání z povrchu planety, admirále,“ nahlásil komunikační důstojník z posádkové šachty na pravoboku. „Je to nejvyšší lord Bosmihi, velitel Spojených frakcí.“

„Slyšel jsem, poručíku,“ řekl Thrawn. „Nejvyšší lorde Bosmihi, tady je velkoadmirál Thrawn. Obdržel jsem vaši zprávu. Co pro vás mohu udělat?“

Disra se zamračil na Tierce. „*Oni zavolali nám?*“ zamumlal.

Tierce přikývl. Na rtech se mu objevil drobný, ale spokojený úsměv. „Pst,“ řekl. „Poslouchejte.“

„Zdravíme vás, velkoadmirále Thrawne,“ zaduněl z komunikátoru nosový hlas cizince, „a srdečně vám blahopřejeme k vašemu triumfálnímu návratu.“

„Děkuji vám,“ řekl Thrawn měkce. „Jak si vzpomínám, při našem posledním setkání jste byli nadšeni poněkud méně.“

Disra propíchl Tierce zpytavým pohledem. „Během jeho cesty tímhle sektorem před deseti lety,“ zašeptal Tierce. „Nebojte se, ví o tom všechno.“

Cizinec se bublavě zachechtal. „Ach, ano – to si pamatujete velmi správně,“ přiznal vesele. „V té době námi stále ještě zmítal strach z imperiální moci a vidina slibované svobody.“

„Takové lži zmítaly mnoha národy,“ souhlasil Thrawn. „Chcete svými slovy naznačit, že Kroctariané konečně prohlédli?“

Z reproduktoru vyšel nechutný zvuk připomínající zasípání. „Viděli jsme, jak se sliby hrouť v prach,“ pravil nejvyšší lord lítostivě. „Z Coruscantu se už nikomu nedostává žádného řádu, žádných cílů, žádné organizace, žádné disciplíny. Tisíc různých živočišných druhů táhne galaxii do tisíce různých směrů.“

„To bylo nevyhnutelné,“ řekl Thrawn. „Proto císař zavedl svůj Nový řád. Byl to pokus odvrátit kolaps, který se nyní blíží.“

„Ale také jsme se poučili, abychom nevěřili imperiálním slibům,“ ohradil se Bosmihi. „Dějiny Impéria jsou plné brutálního útlačení nelidských bytostí.“

„Teď mluvíte o Palpatinově vládě,“ pravil Thrawn. „Impérium se od sebe destruktivní zaujatosti vůči jiným rasám oprostilo.“

„Skutečnost, že velíte, tomu nasvědčuje,“ přisvědčil Bosmihi váhavě. „Jiní přesto tvrdí, že ta zaujatost stále existuje.“

„Jiní stále o Impériu šíří všemožné lži,“ prohlásil Thrawn. „Ale vždyť není potřeba, abyste věřil mému slovu. Promluvte si s některými

z patnácti ne-lidských národů, které v současnosti žijí pod imperiální nadvládou, s bytostmi, které si cení ochrany a stability, kterou nabízáme.“

„Ano – ochrany.“ Nejvyšší lord se po tom slovu takřka vrhl. „Říká se, že Impérium je slabé, ale přesto od vás slyším, že si máte pořád dost. Jakou záruku bezpečnosti můžete svým světům nabídnout?“

„Tu nejlepší záruku v galaxii,“ řekl Thrawn. I Disra cítil, jak jím projel ledový ostent ze skryté síly a hrozby, jaká se najednou objevila v podvodnickově hlase. „Můj osobní slib pomsty tomu, kdo by se na vás odvážil zaútočit.“

Ozval se zvuk, který byl někde na půli cesty mezi polknutím a říhnutím. „Chápu,“ řekl Bosmihi rozvážně. „Je mi jasné, že je na to trochu brzy, a omlouvám se za to, ale jménem Spojených frakcí kroctarského lidu bych vás rád požádal o naše znovupřijetí do Impéria.“

Disra pohlédl na Tierce a cítil, jak mu o několik milimetrů poklesla čelist. „Znovupřijetí?“ zasyčel.

Tierce ho obdařil úsměvem. „Překvapení, Vaše Excellence.“

„Jménem Impéria vaši žádost přijímám,“ řekl Thrawn. „Bezpochyby už máte připravenou delegaci, která s námi projedná podrobnosti?“

„Rozumíte mému lidu dobře, velkoadmirále Thrawne,“ pousmál se nejvyšší lord křivě. „Ano, má delegace se vskutku těší na setkání s vámi.“

„Pak jim můžete oznámit, že se mohou přiblížit,“ řekl mu Thrawn. „Shodou okolností máme právě na *Relentlessu* imperiálního moffa Disru. Jelikož je specialistou na politické záležitosti, vyjednávání se ujme on.“

„Bude nám ctí setkat se s ním,“ řekl Bosmihi. „Ačkoli pochybuji, že jeho přítomnost je náhoda, jak jste naznačoval. Děkuji vám, velkoadmirále Thrawne, a zatím na shledanou.“

„Na shledanou, nejvyšší lorde Bosmihi,“ rozloučil se Thrawn.

Udělal gesto k posádkové šachtě. „Vysílání ukončeno, admirále,“ potvrdil komunikační důstojník.

„Děkuji,“ řekl Thrawn a téměř lenivě se zvedl z velitelského křesla. „Přikažte TIE Interceptorům, ať se připraví eskortovat hosty. Setkají

se s raketoplánem nejvyššího lorda, jakmile opustí atmosféru, a poletí v plné slavnostní formaci. Kapitáne Dorjo, chci, abyste se osobně dostavil delegaci uvítat a abyste ji doprovodil do konferenčního sálu 68. Moff Disra vás tam bude očekávat.“

„Rozumím, admirále,“ řekl Dorja. Rázoval po palubě pryč, cestou hodil Disrovi napjatý, ale uspokojený úsměv, a vstoupil do čekajícího turbovýtahu v zadním můstku.

„Mohl jste mi něco říct,“ zamumlal Disra k Tiercovi, když se dveře výtahu za kapitánem zavřely.

Gardista pokrčil rameny, ale jen nepatrně. „Neměl jsem jistotu, zda chtějí právě tohle, když volali,“ řekl a pokynul Disrovi dozadu k jinému turbovýtahu, „ale byl to docela dobrý odhad. Kroctar má několik potenciálně nebezpečných sousedů a podle hlášení tajné služby byly Spojené frakce značně rozladěny neschopností Coruscantu rozhodnout, jak moc přísně by se mělo do potyček mezi soustavami zasahovat.“

Došli k turbovýtahu a vstoupili do čekající kabiny. „Kroctar je první,“ pokračoval Tierce, když se dveře zavřely a výtah se dal do pohybu. „Ale nebude poslední. Už teď máme zprávy z dvaceti dalších soustav, jejichž vlády by byly rády, kdyby se velkoadmirál Thrawn zastavil na kus řeči.“

Disra zafuněl. „Chtějí se jen zbavit svých nepřátel, nic víc.“

„Nejspíš ano,“ souhlasil Tierce. „Záleží nám snad na tom, proč k nám chtějí zpátky? Jde o to, že k nám chtějí, a Coruscant z toho bude pěkně v šoku.“

„A pak se Coruscant rozhodne zasáhnout.“

„Jak by mohli Rebelové zasáhnout?“ opáčil Tierce. „Jejich vlastní ústava výslovně dovoluje členským soustavám odtrhnout se, kdykoli se jim zachce.“

Z komlinku turbovýtahu přišlo pípnutí. „Moffe Disro?“

„Ano?“

„Přichází pro vás relace, Vaše Excellence. Zašifrovaná soukromým kódem Usk-51.“

Disrův žaludek málem zachvátila křeč. Jaký hloupý, mizerný – „Děkuji vám,“ řekl tak klidně, jak jen to šlo. „Přesměrujte to do konferenční místnosti 68 a ujistěte se, že se na to nikdo nenapíchně.“

„Ano, Vaše Excellence.“

Tierce se na něj mračil. „Snad to není –?“

„Určitě je to on,“ odsekl Disra. Dveře turbovýťahu se rozevřely – „Pojďte. A držte se stranou.“

O dvě minuty později byli v konferenční místnosti a zapečetili dveře, aby měli klid. Disra aktivoval komunikační displej uprostřed stolu, vytáhl správnou dešifrovací datakartu ze své sbírky a vsunul ji do zdířky. Zapnul příjem –

„Bylo načase!“ vyprskl kapitán Zothip. V očích mu blýskalo a jeho huňaté světlé vousy se ježily vztekem. „Nemyslíte si, že mám lepší věci na práci než –?“

„Co?“ štěkl Disra. Zothipova hlava sebou trhla vzad, jeho vlastní tiráda se zvrhla ve zmatek. „Co... to... sakra... děláte?“ pokračoval Disra do ticha. Slovo po slově vyplivoval jako kus zkaženého cukroví. „Jak si *dovolujete* takhle šíleně riskovat?“

„Už zase ta vaše drahocenná pověst!“ zavrčel Zothip a znovu sklouzával ke své neomalenosti. „Pokud je pro vás spolčování s piráty taková ostuda –“

„O pověst tady vůbec nejde,“ přerušil ho Disra ledově. „Jde mi o naše dva krky a o to, jestli si je udržíme. Nebo jste si snad nevšiml, kolika retranslacemi tohle vysílání prochází?“

„Bez legrace,“ zasupěl Zothip. „A já si myslel, že mi to vaše báječný imperiální komunikační vybavení už zase věší na nos bulíky. Tak kde jste, někde na venkovském sídle, kde počítáte prašule?“

„Sotva,“ odsekl Disra. „Jsem na imperiálním hvězdném destrukturu.“

Zothipův obličej se zachmuřil ještě víc. „Pokud jste mě tím chtěl ohromit, zkuste to znova. Už mám těch vašich drahocenných hvězdných destrukturuů po krk.“

„Skutečně.“ Disra se studeně usmál. „Nechte mě hádat. Měl jste velké oči, šel jste na to hezky zprudka a admirál Pellaeon vám trochu přistříhl křídla.“

„Nedrážděte mě, Disro,“ varoval ho Zothip. „Už nikdy mě nedrážděte. Ztratil jsem bitevní křižník Kaloth a osm set dobrých mužů kvůli tomu zatracenému *katchni*. K Vaderovi s ním! A někdo mi to zaplatí. Pellaeon, nebo vy.“

„Nebuďte absurdní,“ řekl Disra opovržlivě. „A nezkoušejte na mě svalit vinu. Varoval jsem vás, abyste si s *Chimaerou* nezahrával. Měl jste jen přesvědčit Pellaeona, že na něj útočí Bel Iblis, nic víc.“

„A jak jsem to měl asi udělat?“ odpálil Zothip. „Urazit jeho rodinu? Poslat mu seznam starých corellianských kleteb?“

„Šel jste na Imperiála příliš tvrdě a on vám to vrátil,“ řekl Disra. „Berte to jako lekci. A snažte se, ať nepotřebujete ještě jednu.“

Zothip ho probodl pohledem. „To má být hrozba?“

„To má být varování,“ odsekl Disra. „Naše spojenectví bylo velice výhodné pro nás oba. Já jsem měl možnost poškodit novorepublikovou přepravu; vy jste měl možnost vzít těmto lodím jejich náklad.“

„A nesl jsem veškerý riziko,“ dodal Zothip.

Disra pokrčil rameny. „Tak či onak, bylo by mi líto, kdyby se takový cenný vztah rozpadl vůli nějaké malichernosti.“

„Věřte mi, Disro,“ řekl Zothip měkce, „že až se náš vztah rozpadne, bude toho mnohem víc, čeho budete litovat.“

„Začnu si dělat seznam,“ prohlásil Disra suše. „Teď si jděte lízat rány. A až se mnou budete chtít příště mluvit, použijte řádný kanál. Tahle šifra je jedna z nejlepších, jaké kdy existovaly, ale nic není absolutně bezpečné.“

„To je ta šifra tak dobrá, hm?“ ušklíbl se Zothip ironicky. „To si musím zapamatovat. Abych za ni na volném trhu nasadil cenu pěkně vysoko, až budu potřebovat rychlý prachy. Ozvu se.“

Mávl rukou mimo obraz a displej se vyprázdnil. „Idiote,“ zavrčel Disra na vypnutou obrazovku. „Ty pitomý, přiblblý idiote.“

Na druhé straně stolu se Tierce pohnul. „Věřím, že ke Kroctaria-nům zamýšlíte být o něco zdvořilejší,“ poznamenal.

Disra přenesl svůj pohled z displeje na gardistu. „Cože, měl jsem ho snad nechat, aby se mi vyplakal na rameni? Nebo jsem mu měl slíbit nový křížník?“

„Piráti Cavrilhu by mohli být nebezpečnými nepřáteli,“ varoval ho Tierce. „Ne z vojenského hlediska, samozřejmě, ale proto, co na vás mají.“

„Zothip je jediný, kdo na mě něco má,“ zamumlal Disra. Tierce měl pravdu – možná se měl chovat o něco klidněji. Ale Zothip by si neměl

zvykat volat mu tímhle způsobem, zvlášť když byl Disra mimo svou zabezpečenou kancelář.

V žádném případě však nehodlal přiznat před Tiercem, že se zmýlil v úsudku. „Žádné strachy – z naší dohody těží tolik, že by ji nezhodil kvůli jedinému bitevnímu křižníku.“

„Nevím, nevím,“ odtušil Tierce zamyšleně. „Nikdy nemůžete vědět, co člověk udělá ze zhrzené pýchy.“

„Ne,“ pronesl Disra významně. „Nebo z arogance.“

Tiercovy oči se lehce zúžily. „Co to má znamenat?“

„Znamená to, že jste zašel příliš daleko,“ řekl Disra rezolutně. „Nebezpečně daleko. Pokud jste zapomněl, Flimův úkol byl vzpružit vojska Impéria a postavit je za nás do řady. V plánu nikdy nebylo takhle provokovat Novou republiku.“

„Už jsem vám přece vysvětloval, že Coruscant nemá žádnou legální možnost zasáhnout –“

„A myslíte si, že je to zastaví?“ vypálil Disra. „Vy si opravdu myslíte, že nějaké kličky v zákonech budou něco znamenat pro vyděšené podlidi, kteří si myslí, že po nich jde velkoadmirál Thrawn? Už tak je dost zlé, že jste mě přesvědčil, abychom Flima ukázali tomu diamalskému senátorovi. A teď zase *tohle!*!“ Mávl rukou směrem k planetě.

„Setkání s Diamalem dosáhlo zamýšleného výsledku,“ řekl Tierce chladně. „Vytvořilo pochybnosti a zděšení, zamíchalo starými spory ještě víc a umlčelo některé z posledních rozumných hlasů, které Rebelii stále zbývaly.“

„Báječné – až na to, že teď *tenhle* malý trik kompletně znegoval ten minulý,“ prohlásil Disra. „Jak se můžou dál hádat, jestli Diamal lhal, když teď Thrawna viděla celá planeta?“

Tierce se usmál. „Ach, ale o to právě jde: celá planeta ho *neviděla*. Uvidí ho jenom delegace, kterou vlastnoručně vybral nejvyšší lord; zbytek bude odkázán pouze na jejich tvrzení, že se Thrawn vrátil. A jelikož určitě sdělí sousedním soustavám, že Kroctar se nachází pod Thrawnovou ochranou, tohle jeho objevení bude stejně podezřelé jako to minulé.“

„Od vás to vždycky zní tak přesvědčivě,“ odsekl Disra. „Ale tady se děje něco víc, než dáváte najevo. Chci vědět co.“

Tierce pozdvihl obočí. „To znělo jako výhrůžka.“

„Jen půl výhrůžky,“ opravil ho Disra ledově. „Tady je druhá půlka.“
Sáhl do tuniky a vytasil drobný blaster, který tam měl schovaný.

Vůbec nedostal šanci, aby zamířil. Zbraň ještě ani nebyla venku a Tierce se vrhl na konferenční stůl. Rychlost jeho skoku jej poslala po naleštěné desce hlavou napřed k Disrovi. Disra reflexivně uskočil vpravo ve snaze uniknout z dosahu napřažených rukou. Právě pozvedl blaster, když se Tierce napůl překulil a chytil se za komunikační displej uprostřed. Použil ho jako čep, aby změnil směr a aby se převalil na záda, nohy vymrštil před sebe a pak se od displeje odrazil, aby ještě zvýšil svoji rychlost.

Disra na něco takového nebyl připravený. Než se stačil pohnout, aby znovu zamířil, jedna z Tiercových nohou kopla do hlavně blasteru a poslala ho v otočkách napříč sálem.

Disra vrávoravě ucouvl. Hořká příchuť porážky ho hrozila zadusit. Když Tierce seskočil ze stolu, Disra pozvedl ruce v marném obranném gestu. Měl jednu šanci vzít si od gardisty vládu nad svým plánem zpátky, a zpackal ji.

A teď ho Tierce zabije.

Ale Tierce ho znovu překvapil. „To bylo velmi nerozumné, Vaše Excellence,“ řekl tiše. Přešel místnost a sebral blaster ze země. „Zvuk výstřelu by na vás přivolal stormtroopery, ani byste nemrkl.“

Disra se opatrně nadechl a dal ruce dolů. „To platí i o vás,“ vypotil ze sebe, ačkoli věděl, že kdyby ho chtěl gardista zabít, nemusel by se obtěžovat s něčím tak neohrabaným a hlučným, jako je blaster.

Tierce však pouze zavrtěl hlavou. „Pořád si všechno vykládáte špatně.“

„A vy pořád pracujete za mými zády,“ namítl Disra. „Zisk několika soustav nám nestojí za to, abychom proti sobě poštváli Coruscant. Co přede mnou skrýváte?“

Zdálo se, že si ho Tierce měří očima. „Tak dobrá,“ řekl. „Slyšel jste někdy výraz ‚Ruka Thrawnova‘?“

Disra zavrtěl hlavou. „Ne.“

„Odpověděli jste nějak rychle.“

„Na tomhle plánu jsem pracoval dlouho předtím, než jste přišel vy,“ připomněl mu Disra kysele. „Našel a přečetl jsem

všechno v imperiálních záznamech, co se třeba jen vzdáleně vztahovalo k Thrawnovi.“

„Včetně všeho, co bylo v císařových tajných souborech?“

„Poté, co jsem se do nich dostal, tak ano.“ Disra se zamračil, protože ho něco napadlo. „Takže o tohle vám šlo, když jste minulý měsíc letěl na Yagu Minor?“

Tierce pokrčil rameny. „Hlavní důvod byl ten, o kterém jsme mluvili: upravit tamní kopii Caamaského dokumentu, aby odpovídala kopii, kterou jste pozměnil na Bastionu. Ale když už jsem se do jejich systému dostal, nějaký čas jsem strávil hledáním odkazů na Ruku Thrawnovu.“

„Ovšem,“ řekl trpce Disra. Nebylo to nic tak primitivního jako přímo láž, jenom nenápadně ukrytý kousek pravdy. „A?“

Tierce potřásl hlavou. „Nic. Podle všech existujících imperiálních záznamů nic takového nikdy neexistovalo.“

„A proč si myslíte, že by mohlo?“

Tierce mu pohlédl přímo do očí. „Protože jsem slyšel, jak se o ní jednou Thrawn na *Chímaeře* zmínil. V souvislosti s naprostým a konečným vítězstvím Impéria.“

Najednou bylo v místnosti velmi chladno. „Nějaká superzbraň?“ ptal se Disra opatrně. „Další Hvězda smrti nebo Drtič sluncí?“

„Nevím,“ odvětil Tierce, „ale neřekl bych. Superzbraně byly spíš ve stylu císaře nebo admirála Daaly, ale ne ve stylu Thrawna.“

„A obešel se bez nich docela dobře,“ uznal Disra. „Když tak nad tím přemýšlím, vlastně ho vždycky víc zajímal skutečný boj než masová jatka. A kromě toho, kdyby se tu někde povalovala další superzbraň, Rebelové by ji už nejspíš dávno našli.“

„Pravděpodobně,“ řekl Tierce. „Bohužel to nemůžeme říci s jistotou. Narazil jste při svém pátrání v Thrawnově minulosti na jména Parck a Niriz?“

„Parck byl imperiální kapitán, který objevil Thrawna na opuštěné planetě na okraji neprobádaného prostoru a přivezl ho k císaři,“ řekl Disra. „Niriz byl kapitán imperiálního hvězdného destruktora *Admonitor*, se kterým Thrawn letěl zpátky do Neznámých oblastí na údajnou mapovací expedici o několik let později.“

„Údajnou?“

Disra si odfrkl. „Není potřeba číst mezi řádky, aby člověk zjistil, že se Thrawn snažil vložit do politiky v imperiální vládě a že si spálil prsty. Nezáleží na tom, jak tomu říkali, ale jeho vyslání do Neznámých oblastí znamenalo v podstatě exil. Proč si to nepřiznat?“

„Ano, tato domněnka tehdy převládala i v Císařské gardě,“ řekl Tierce zamyšleně. „Teď se ptám sám sebe, zda za tím nevězelo něco víc. Tak či onak, faktem zůstává, že ani Parck, ani Niriz – a ani *Admonitor* – se nikdy nevrátili do oficiální služby Impériu. Ani tehdy, když se vrátil sám Thrawn.“

Disra pokrčil rameny. „Zahynuli během výpravy?“

„Anebo se vrátili a někde se skrývají,“ řekl Tierce. „Možná střeží Ruku Thrawnovu.“

„A co to je?“ naléhal Disra. „Říkal jste, že to není superzbraň. Co to tedy je?“

„Já jsem *neřekl*, že to není superzbraň,“ bránil se Tierce. „Jen jsem řekl, že superzbraně nebyly Thrawnův styl. Osobně vidím jen dvě další možnosti. Slyšel jste někdy o ženě jménem Mara Jade?“

Disra se chvíli probíral svou pamětí. „Nevzpomínám si.“

„V současnosti pracuje pro pašeráckého šéfa Talona Karrda,“ řekl Tierce. „Ale za časů Impéria byla jedním z nejlepších Palpatinových tajných agentů. Měla titul Císařova ruka.“

Císařova ruka. Ruka Thrawnova. „Zajímavá možnost,“ zamyslel se Disra. „Ale pokud je ta Ruka osoba, kde se potom skrývala?“

„Asi taky někde v ústraní,“ mínil Tierce. „Druhá možnost je ještě zajímavější. Vzpomeňte si, že Thrawn byl hlavně mistr strategie. Co by lépe odpovídalo jeho stylu než nechat tu po sobě mistrovský plán k vítězství?“

Disra zasupěl. „Který by byl po deseti letech imperiálního úpadku naprosto nepoužitelný.“

„Já bych ten plán šmahem nezavrhoval,“ upozornil ho Tierce. „Stratég jako Thrawn nechápal válečné plány pouze ve smyslu počtu lodí a umístění dopravních tahů. Také bral v potaz geopolitickou rovnováhu, kulturní a psychologická slepá místa, prastaré spory a soupeření – a spoustu dalších faktorů. Takových, které by se daly využít i dnes.“

Disra se nepřítomně škrábal na ruce, která ho svědila od Tiercova kopance. Na první pohled to bylo absurdní.

On však četl výčet Thrawnových úspěchů. On četl zprávy o jeho genialitě. Mohl skutečně vytvořit bitevní plán, který by se dal použít i o deset let a tisíce porážek později? „A co ty plány na zamýšlené pěti-leté tažení, které jsem našel v jeho souborech?“ zeptal se. „Nepřehlédl jsem něco?“

„Ne.“ Tierce zavrtěl hlavou. „Už jsem se na to díval. Je to jenom hrubé schéma toho, co plánoval po střetu u Bilbringi. Pokud je Ruka Thrawnova strategií k vítězství, pak ji ukryl někam jinam.“

„Možná spolu s kapitánem Nirizem a *Admonitorem*?“ nadhodil Disra.

„Snad,“ řekl Tierce. „Anebo leží klíč k vítězství v ruce osoby, která se tak jmenuje. V každém případě je tu někdo, kdo má něco, co my chceme.“

Disra se ztuhle pousmál. Najednou to bylo jasné jako vyleštěná transpariocel. „A tak, abyste toho dotyčného vylákal ven, jste se rozhodl předvádět naši vějičku o trochu okatěji.“

Tierce se zlehka uklonil. „Vzhledem k okolnostem si myslím, že to stojí za malé riziko.“

„Snad,“ zamumlal Disra. „Ovšem za předpokladu, že to všechno nebyly jenom plané řeči.“

Tiercovi šklublo v koutku úst. „Na *Chimaere* jsem pod velkoadmirálem sloužil několik měsíců, Disro. A předtím jsem ho po císařově boku sledoval téměř dva roky. Nikdy za celou tu dobu jsem ho neslyšel vyslovit slib, který nebyl schopen splnit. Pokud řekl, že Ruka Thrawnova je klíčem k totálnímu vítězství, pak tomu tak je. Na to můžete dát krk.“

„Jenom doufáme, že se ten, kdo klíč drží, vůbec ukáže. A to dřív, než Coruscant znervózní natolik, aby se po nás ohnal,“ řekl Disra. „Co uděláme teď?“

„Vy se teď připravíte, abyste uvítal Kroctar zpátky v Impériu,“ řekl Tierce. Položil Disrův blaster na stůl, vytáhl ze své tuniky datakartu a umístil ji vedle zbraně. „Tady je stručná charakteristika Kroctarianů

všeobecně a nejvyššího lorda Bosmihiho konkrétně,“ pokračoval a zamířil ke dveřím. „Obávám se, že víc toho o nich na palubě nemáme.“

„Bude to stačit,“ řekl Disra. Přistoupil ke stolu a sebral datakartu. „Kam jdete?“

„Řekl jsem si, že se přidám ke kapitánu Dorjovi, až bude odvádět delegaci z hangáru,“ odvětil Tierce. „Těším se, až uvidím vaše diplomatické schopnosti v akci.“

Nečekal na odpověď, prošel dveřmi a byl pryč. „Chcete zjistit, jestli gardista a podvodník moffa pořád potřebují?“ dodal za ním Disra hlasitě.

Nejspíš. Ale to bylo v pořádku. Jen ať se dívá – a ať se Flim dívá taky, jestli chce. Vytrže jim zrak. Až poletí kroctarianská delegace zpátky domů, oba budou nezvratně přesvědčeni, že Disra není jenom nějaký unavený starý politik, jehož brilantní plán se mu vymkl z rukou. Je životně důležitou složkou tohoto triumvirátu, složkou, která jen tak snadno nezmizí. Zvláště ne, když je záruka naprostého vítězství takřka nadosah.

On s tím začal, a při císařově krvi v tom vytrvá až do konce.

Zasunul kartu do datapadu, vrazil svůj blaster zpátky do ukrytého pouzdra a začal číst.

* * *

Z můstku hvězdného destruktora *Tyrannic* nebyla vidět žádná planeta. Žádná planeta, žádné asteroidy, žádné lodě, žádné hvězdy. Nic než naprostá, jednolitá černota.

Až na jedno místo. Dole na pravoboku se rýsovala drobná, špinavě bílá výseč, z úhlu pohledu kapitána Nalgola jen stěží viditelná. Byla to malá část jádra komety, vedle níž se *Tyrannic* vezl a která nakukovala skrz maskovací štít lodi.

Už takhle letěli skoro měsíc, dočista hlouš a slepí k veškerému okolnímu vesmíru mimo jejich malý ostrůvek pod maskovacím štítem.

Nalgot s tím vlastně neměl problém. Kdysi, když byl ještě kadet, měl službu na jedné z nejvdálenějších hlídkových stanic Impéria a pouhý fakt, že se neměl na co dívat, ho nijak netrápil. Ale ne každý člen jeho posádky byl tak ostřílený jako on. Vizuální a tréninkové místnosti

v posledních dnech pracovaly na tři směny a slyšel zvěsti o tom, že některým z pilotů sondážních lodí už někteří nedočkavci nabízeli vysoké úplatky, jen aby se mohli podívat ven mimo temnotu.

Za časů slávy Impéria byly posádky hvězdných destruktorek elitou galaxie. Avšak tato sláva dávno pominula, a pokud se brzy něco změní, Nalgol bude mít se svými podřízenými vážný problém.

Zvenci přišel oslnivý záblesk z levého horního kvadrantu. Přinejmenším relativně oslnivý: šlo o zářící pohonnou jednotku jedné ze sondážních lodí, pečlivě zamaskované jako starý potlučený důlní tačač. Nalgol se díval, jak prolétla kolem a zmizela za klínovým trupem destruktorek ve směru hangáru.

Ne, nepolevující temnota mu nevadila. Přesto si musel přiznat, že bylo příjemné vidět chvíli něco jiného.

Vedle něj se na velitelské lávce ozvaly kroky. „Předběžné hlášení od sondy dva, pane,“ řekl zpravodajský šéf Oissan svým typickým tónem, který Nalgolovi pokaždé zněl jako mlaskání. „Počet válečných lodí kolem Bothawui se zvýšil na padesát šest.“

„Padesát šest?“ opakoval Nalgol. Převzal od Oissana datapad a probíral se čísly. Pokud si dobře pamatoval seznam ze včerejší sondáže – „Čtyři nové diamalské lodě?“

„Tři diamalské, jedna moncalamarská,“ řekl Oissan. „Pravděpodobně přilétla proto, aby vyvážila těch šest opquiských lodí, které dorazily před dvěma dny.“

Nalgol potřásl hlavou v úžasu, pro který neměl slov. Od počátku měl o téhle misi tiché, ale vážné pochybnosti – představa, že se bothanská domovina stane středobodem *jakékoli* vojenské aktivity, a tím spíš konfrontace tohoto rozsahu, se mu zprvu zdála směšná. S tímhle nápadem však zřejmě přišel samotný velkoadmirál Thrawn a Nalgol si nyní říkal, jestli ten starý modrokožec nemohl mít přece jen pravdu.

„Výborně,“ řekl nakonec. „Do dvou hodin chci mít úplné hlášení sondy dva.“

„Rozumím, kapitáne.“ Oissan zaváhal. „Nechci strkat nos do záležitostí, do kterých mi nic není, pane, ale od určité chvíle budu potřebovat vědět, co se tam venku děje, pokud mám odvádět dobrou práci.“

„Rád bych vám pomohl, plukovníku,“ řekl Nalgol upřímně, „ale já sám toho moc nevím.“

„Ale vy jste přece obdržel speciální instrukce od velkoadmirála Thrawna v paláci moffa Disry, nebo ne?“ naléhal ten druhý.

„Stěží to byly instrukce,“ odpověděl Nalgol. „V podstatě nám jenom přidělil naše úkoly a řekl nám, abychom mu důvěřovali.“ Kývl hlavou směrem ke kometě a ke druhým dvěma zamaskovaným hvězdným destruktorům. „Naše role je jednoduchá: budeme čekat tak dlouho, dokud všechny ty lodě nezačnou střílet na sebe navzájem a na povrch planety. Pak se vynoříme a dorazíme je.“

„Dorazit Bothawui by mohl být celkem problém,“ poznamenal Oissan suše. „Pochybuju, že Bothani skrbli na svém planetárním obranném štítu. Neříkal Thrawn, jak se s ním hodlá vypořádat?“

„Mně ne,“ odpověděl Nalgol. „Vzhledem k okolnostem ale předpokládám, že ví, co dělá.“

„Snad ano,“ zamumlal Oissan. „Je mi záhadou, jak sem všechny tyhle lodě dostal. Do takové otevřené konfrontace.“

„Tuším, že to souvisí s těmi zvěstmi, které vaše kontakty zachytily těsně předtím, než jsme se zamaskovali,“ mínil Nalgol. „Něco o skupině Bothanů, kteří se podíleli na zkáze Caamasu.“

„To by jim sotva stálo za takovou námahu,“ zafuněl Oissan. „Zvlášť po tak dlouhé době.“

„Podlidi popíchne kdeco,“ připomněl mu Nalgol. Tvář se mu zkroutila opovržením. „A podle toho, co se tam venku chystá, bych řekl, že Thrawn našel přesně to správné místo, kam je popíchnout.“

„Vypadá to tak,“ uznal Oissan. „Ale jak se dozvíme, že přišel čas zrušit maskování a zaútočit?“

„Myslím, že plnohodnotnou bitvu nepřehlédneme,“ odušil Nalgol suše. „Mimochodem, v poslední zprávě od Thrawna před naším zamaskováním se říkalo, že na Bothawui brzy dorazí imperiální úderný tým a že nás bude pravidelně zásobovat bleskovými zprávami.“

„To se bude hodit,“ uvažoval Oissan. „Samozřejmě, je to Thrawn, takže nejspíš bude mít bitvu načasovanou na okamžik, až bude komete co nejbliž k Bothawui, abychom měli maximální výhodu překvapení. To bude asi tak za měsíc.“

„Dává to smysl,“ souhlasil Nalgol. „Ačkoli nemám tušení, jak je chce zmanipulovat, aby mu to vyšlo tak přesně.“

„Ani já ne.“ Oissan se napjatě pousmál. „To je asi důvod, proč je velkoadmirálem on, a ne my.“

Nalgol opětoval jeho úsměv. „Vskutku,“ řekl a cítil, jak s tímto přiznáním odtává další vrstva jeho soukromých pochybností. Ano, Thrawn v minulosti dokázal, že si plně zaslouží nosit svou hodnost. Dokázal to znovu a znovu. Ať už kouzlil jakkoli, jeho magie očividně stále fungovala.

A pod kouzlem Thrawnova génia se Impérium znovu vzchopí. A to bylo všechno, na čem Nalgolovi doopravdy záleželo.

„Děkuju vám, plukovníku,“ podal mu zpátky datapad. „Můžete se vrátit ke svým povinnostem. Ale než to uděláte, chci, abyste zjistil, zda můžeme vysílat každý den dvakrát tolik sondážních lodí, aniž bychom přitáhli nechtěnou pozornost.“

„Ano, pane,“ řekl Oissan s dalším napjatým úsměvem. „Konec konců, nechceme přece zaspát okamžik k našemu vstupu na scénu.“

Nalgol znovu obrátil svůj pohled na černou tmu tam venku. „Nezaspíme ho,“ slíbil mu měkce. „Ani náhodou.“